

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul
judecătorilor și procurorilor**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.187/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D210/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, în sensul reglementării modalității de evaluare a activității profesionale a judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și al modificării procedurilor de promovare a judecătorilor și procurorilor.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000** republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”*. De asemenea, potrivit **alin. (2)** al aceluiași articol, soluțiile pe care le cuprinde proiectul *„trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”*.

Semnalăm însă că Expunerea de motive nu cuprinde o astfel de fundamentare, necesitatea intervenției legislative fiind prezentată în cuprinsul unei singure fraze. Se impune, astfel, ca soluțiile legislative preconizate prin proiect să respecte, la rândul ei, normele de tehnică legislativă, în sensul că *„trebuie să instituie reguli necesare”* care *„trebuie să fie temeinic fundamentate”*, prin evidențierea și motivarea acelor aspecte care impun modificările preconizate în ceea ce privește promovarea și evaluarea judecătorilor și procurorilor, astfel încât să fie asigurată stabilitatea legislativă și predictibilitatea reglementărilor referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor.

Precizăm că aspectele legate de carieră reprezintă o componentă a independenței judecătorilor, consacrată de dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție. Astfel cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 20/2000, dispozițiile Legii fundamentale potrivit cărora *„judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”* *„nu au un caracter declarativ, ci constituie norme constituționale obligatorii pentru Parlament, care are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare de asigurare reală a independenței judecătorilor, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție”*.

Având în vedere faptul că actualul cadru normativ se află în vigoare de relativ puțină vreme, fundamentarea intervențiilor legislative propuse ar fi trebuit să asigure respectarea cerințelor impuse de dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât să nu fie afectată stabilitatea legislativă, componentă fundamentală a statului de drept.

În acest sens, precizăm și faptul că, prin **Decizia nr. 139/2019**, Curtea Constituțională a statuat că *„Fundamentarea temeinică „a*

inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale”.

5. La **pct. 23**, referitor la norma propusă pentru **art. 143**, potrivit căreia Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile președinte, vicepreședinte și președinte de secție la Înalta Curte de Casație și Justiție, precizăm că aceasta este în totală necorelare cu dispozițiile art. 142 alin. (1), rămase nemodificate, potrivit cărora numirile în respectivele funcții sunt de competența Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii, și nu de competența Președintelui României.

Precizăm că orice implicare a Președintelui României în procedura de numire în funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi de natură să afecteze principiul constituțional al independenței justiției față de celelalte puteri în stat.

În acest sens, menționăm că, în Decizia nr. 873/2010, Curtea Constituțională a reținut că *„atât independența justiției - componenta instituțională (conceptul «independenței judecătorilor» nereferindu-se exclusiv la judecătoria, ci acoperind sistemul judiciar în întregime), cât și independența judecătorului - componenta individuală, implică existența unor numeroase aspecte, cum ar fi: lipsa imixtiunii celorlalte puteri în activitatea de judecată, faptul că niciun alt organ decât instanțele nu poate decide asupra competențelor lor specifice prevăzute prin lege, existența unei proceduri prevăzute de lege referitoare la căile de atac ale hotărârilor judecătorești, existența unor fonduri bănești suficiente pentru desfășurarea și administrarea activității de judecată, procedura de numire și promovare în funcție a magistraților și, eventual, perioada pentru care sunt numiți (s.n), condiții de muncă adecvate, existența unui număr suficient de magistrați ai instanței respective pentru a evita un volum de muncă excesiv și pentru a permite finalizarea proceselor într-un termen rezonabil, remunerare proporțională cu natura activității, repartizarea imparțială a dosarelor, posibilitatea de a forma asociații ce au ca principal obiect protejarea independenței și a intereselor magistraților etc”.*

6. La **pct. 24**, referitor la **art. 150 alin. (1)**, semnalăm că procedura de numire în funcțiile de președinte la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel, precum și numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și

prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, tribunal specializat sau judecătorie, propusă prin proiect, nu este suficient motivată în Expunerea de motive și instituie mecanisme distincte pentru numirea în funcții de conducere în cadrul aceleiași instanțe.

Astfel, potrivit Expunerii de motive, numirea președinților instanțelor prin hotărâre a colegiilor de conducere ar reflecta voința corpului profesional la nivelul instanței sau al parchetului, fără să se înțeleagă de ce, dacă aceasta voință este relevantă, ținând seama de principiul egalității în drepturi, nu s-ar impune exprimarea tuturor membrilor instanței, și nu doar a celor care fac parte din colegiul de conducere.

Pe de altă parte, această soluție apare a fi în contradicție cu unul dintre scopurile proiectului, respectiv acela referitor la „profesionalizarea funcțiilor de conducere prin concursuri reale și criterii verificabile”, astfel cum se precizează în Expunerea de motive.

*

* *

Ținând seama de cele de mai sus, reglementarea preconizată nu poate fi promovată în forma propusă prin proiect.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 331/06.04.2026

